

BUDAPESTA
21 Ianuarie st. v.
Duminică 2 Fauru st. n.

va esti joi'a si duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui cerde nr. 12.

Nr. 5.

ANULU XV.
1879.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl. : pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Sultaniț'a.

Comedia în 5 acte.

Personele:

Alesandru Dimbovitianu, proprietariu mare.
Smarand'a, soc'a lui.
Zoe, fic'a lor adoptiva.
Sultanița, veduva tinera.
Vasilii Bistritianu, artistu june.
Mateiu Strungariu, proprietariu mare.
Octavianu, fiul sei.
Aureliu Traianu, mare patriotu.
Barbu Flusturanu, cavaleru de ind ustria.
Jonit'a, servitoru betrânu la Dimbovitianu.
Saft'a, servitoare vitianu.

Acțiunea se petrece la Bucuresci, în timpul presente.

Actul I.

(Odaia mobilata elegantu, usia în drépt'a si în fundu, în stâng'a o mésa de scrisu.)

Scen'a I.

Jonit'a si Saft'a.

Jonit'a: Bine dice dicat'orea betrâna, că dupa resboiu multi viteji se gasescu! Asiá am patit'o si eu. Când a peritu Nero, catielusul d'oméni, — nimene n'a cutediatu s'e mérga a-i spune acést'a. Numai eu. Acuma înse care de care e mai vitézu. Dar s'e ve fiu vediutu în locul meu, înaintea ei! Sciu, că ati fi luat'o la sânetós'a. Mai bucurosú m'asiú duce în batalia s'e me batu cu vrazmasii, decâtú s'e stau cinci minute fația 'n fația cu d'omn'a nóstra... Adeveru a graitu cine a disu, că nu-i mai reu decâtú s'ajungi sluga la cai albi si stapânu femeia s'aibi! De buna séma si acela o fi fost cutare Stanu Patitul!

Saft'a: Ba mie mi se pare, că acela s'a numitu Stanu Nensuratul! Numai holteii tomnatici vorbescu asiá. De ai fi însoratu si dta, acuma n'ai avé asiá frica mare de femei.

Jonit'a: (Aretându spre Saft'a.) Iéta-o, cine me 'nvétia! N'a deslegatu sacul înca, dar s'e vedi vorba adânce! Ai ghicit'o! S'e me fiu însoratu? Par că n'asim avé si singuru destule necasuri, ci s'e me mai uitu si la nevést'a mea, cum se resfatia 'n haine lungi, că unu banu în dóue pungi.

Saft'a: Uită d'ieu. Si ast'a ti-ar face bucuria. Frumseti'a muierii, fal'a barbatului. Cátu de fericitu ai fi acuma! Câte odata ti-ai face si chefu si ai chiamá lautarii s'e-ti cânte.

Jonit'a: Se vede, că nu scéi dicat'orea, că cu lautari si cu mésa. aduci pe dracul în casa.

Saft'a: Vedu, că astadi esti mâniosu, nu ti-oiu mai vorbi d'ara.

Espartero.

Jonitia : Bine faci, că numai însedar îți recesci gur'a; eu la toate vorbele tale rămân surdu că Istratu. Scii tu dicatorea lui Istratu?

Safi'a : Ba.

Jonitia : Sè ti-o spunu dara eu : „Buna diu'a, mei Istrate! — Doi boboci de rația frate. — Mei Istrate, tu esti surdu! — Mai eră cōlea unu cãrdul!“ Vedi asiã n'audu nici eu, când îmi laudi pe dōmn'a noastră. Ea este că tine, tu că ea. Ciora lãnga ciora trage, alte paseri nu-i sânt drage.

Safi'a : Me ducu dara sè nici nu me vedi. (Ese.)

Scen'a II.

Dimbovitianu si Jonitia.

Dimbovitianu : (Întrându.) De-unu ceasu te totu chiãmu, *Jonitia*, si numai vîi.

Jonitia : Ierã-me, stapãne, dar am fost la dōmn'a; i-am spusu o veste rea. S'a întemplat u nenorocire mare.

Dimbovitianu : Ce? Dōra ne-au jefuitu hotii moșia? Nu-mi pasa. E pagub'a directorului meu. Va avé mai pușinu de furatu.

Jonitia : Ba, o nenorocire mai mare.

Dimbovitianu : Sèu dōra ni-au arsu cas'a? Nenorocul Societãtii de asigurãtiune „Ninẽun'a“, cãci voi u fi silitu a-i intentã processu pentru pagub'a neplatita.

Jonitia : Ba, si mai mare.

Dimbovitianu : Sèu dōra a muritu cumnat'a mea? Serman'a! Mi-i gele de ea. Dar celu pușinu urechile mele se vor bucurã de liniste.

Jonitia : Cum sè mōra, domnule, cã nici doftoru n'a fost la dn'i'a ei? S'a întemplat u nenorocire mai mare.

Dimbovitianu : Dar ce? Spune-mi-o în sfîșitu!

Jonitia : A peritu Nero.

Dimbovitianu : Nero? O nenorocitul, dar n'ai pututu grîgi mai bine!

Jonitia : Îndesiertu sufli în pisatu, dupa ce te-ai arsu. A peritu si pace buna! Totu-de-una ce e mai scumpu aca piere, cã si ati'a acolo se rupe, unde e mai subțire. Apoi, sè ti-o spunu verde, domnule, nici nu-i de mine grigea ast'a multa. Mai bine me affãm io acolo la tiera, la moșia dtale, unde am petrecutu tineretiele mele. Lasa-me ier acolo! Nu-mi place aice în orasiu. Mi-am traitu traiul, mi-am mãncatu malaiul. Sãm be-trãnu. Apoi dicatorea înca spune, cã dieu calul be-trãnu anevoie învètia la hamu.

Dimbovitianu : Si scie nevèst'a mea asta?

Jonitia : Scie.

Dimbovitianu : Cine i-a spusu?

Jonitia : Eu.

Dimbovitianu : N'ai pututu tacé?

Jonitia : Ce folosu erã de tacerea mea? Dōmn'a mai târdiu totusi affã adevèrul.

Scen'a III.

Totu accia si Smaranda.

Smaranda : (Cu mânia.) Am cugetatu. Am sciutu. Am fost sigura, cã voi u patî asiã. Nenorocit'a de mine! Oh, cãtu de multu îmi placea catielusiul acela! N'aveam bucuria mai mare decãtu când ilu vedeam. Si icãta nu mai am nici petrecerea acèst'a. Nero nu mai este. A peritu . . . Nero! . . . Îndesiertu! . . . Nero nu se mai ivesce . . . De ce sè mai traiescu eu în lume?

Jonitia : (La o parte.) Serman'a tocmai asiã umbra cã o gãina bèta.

Dimbovitianu : Linisceste-te, scump'a mea! Înca

n'au disparutu toate sperantiile nōstre. Voi u luã mesurile potrivite, cã sè-l gasimu. Îl voi u anuciã prin diuarie, si speru, cã nu însedar u.

Smaranda : Ah! . . . (Cãtra *Jonitia*.) Dar tu ce stai aice cã unu butucu?

Jonitia : (La o parte.) O sè-mi ieu catrafusele, cã nu mi se prè arèta semne bunc. Fug'a e rușinōsa, dara sãnetōsa. (Ese.)

(Va urmã.)

IOSIFU VULCANU.

Limb'a românèscã.

(Din „Trei crai dela resaritu.“)

ugetarea românèscã
Are portul românesc u;
Nu lasati dar s' o ciontèscã
Cei ce limb'a ne pocescu!
Când Românul se 'ndãrjesce,
Din tîfina când mi-lu scoti,
Elu îti tōrna românesc u
Unu blastemu de șiepte coti
Când de dragoste s' aprinde,
Elu vorbesce linu si blãndu,
În cãtu dorul te cuprinde
Dulcea-i vorba ascultãndu!
Nici odata alta limbã
De pe buze românesci
Nu ne 'ndōie. nu se schimba
Dupa gãndul ce gãndesci!
La mânia, la iubire,
La suspinu si chiinitu,
Dupa chiar a nōstra fire
Graiul nostru e croitu!
La iubire, la mânia,
La chiotu si la suspinu,
Romãni'a-i Romãnia
Cu faguru si cu pelinu!
Sucindu limb'a românèscã,
Stricãndu graiul stramosièscu,
Dupa mod'a frantînzèscã
Sèu cu modul letinescu,
Ne-amu strinsu mintile cu fraculu
Si simtiul ne-amu îmbracatu
Cu hain'a, de unde draculu
Copiî si-a întiercatu!
Romãnimea cãtu traiescu,
Graiul nu si-l va lasã;
Sè vorbimu dar românesc u:
Ori ce nẽmu cu limb'a sa!

B. P. HASDEU.

Maritata si totusi fãra barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Sè ne întielegemu dara, Mylord! Fia ori care motivulu petitului dtale, totusi nu me iubesci, si eu nu am locu pentru dta în simtiemintele mele. Puteai scî înainte, ce-mi va fi respunsul. Si de si nu pot u documentã, cã dta ai ruinat u existintia Alicesi Warren, dara totusi o sciu si o simtièscu; pentru aca, finèscã-se comed'ã si nu me persecutã cu atentiunile dtale, cari sânt tocmai asiã fãra rezultat u, precum te urescu.

Ea voiã sè-l mânia si-l si mânia.

În locul t rairii fa iarnice er  mai de preferitu o inimic tia declarata.

— Ie-te în séma, —  ise elu în unu tonu grosolanu. Dta  ti permiti pr  multu, si nici dela dta nu suferu veru o insulta. Eu nu sciu nimicu despre Alice Warren, ea a fugitu cu fratele meu.

— Lasa-me s  trecu !

— Si me refusedi ?

— Resoluta.

— Nu te p te nimicu  nduplec  ? Chiar nici o supunere a unei victi întregi ? Dta esti ambi io a, prejudeca înse nainte de ce te feresci a fi Lady Montalien !

— Si deca unu seclu întregu asiu prejudecă, rezultatul ar fi totu acela.  n adeveru s m ambi io a, si-ti declaru sinceru, că nu primescu titlul de Lady Montalien, numai pentru c  dta mi-l oferi. Destul de claru  ti suma acest'a ?

Elu o privi cu unu surisu caracteristicu.

— Si de ar fi Guido în locul meu, sumare-ar altfel respunsul dtale ?

— Da ; cu de o mie de ori mai bucuros u m'asiu marită dupa Guido, chiar si în împregiurările lui presinte, dec tu dupa dta cu numele si caracterul dtale nepetatu. Lasa-me acum să trecu, Mylord !

Ochii ei schinteiau si toti nervii i tremurau de mânia.

— Te lasu, Miss Lisle, si-ti iertu totu înca sper ndu. Deca m'ai cunosc , ai sc , că eu nu me lasu asi  de usioru dela propusul meu. Fi-mi-va permis u a-ti întinde bra ul ? Nu ? Acum, firesce, esti pr  iritata, va veni înse o  i, când îmi voiu repetă pe irea, si atunci o vei primi cu bucuria.

— Acea  i nici odata nu va veni, —  ise ea m ni a ; — cum poti dta s -ti permiti unu astfel de limbagiu neumanu ? De asta-data nu am să-ti spunu mai multu.

— Ac st'a e o amenintiare copilar sca, Paulino !

Ea trec  pe l nga elu că o princip sa, în întreaga fiintia ei se vedea unu dispretiu nespu.

— O amenintiare copilar sca, — repetă ea  ncetu ; — elu va ved , deca sciu t n  cuv ntul !

Când ea merse la trasura, elu i ofer  m n'a spre a se put  sui. Ea nu o primi ; înse spre mahnire a ei : elu merse cu ele la olalta. Purtarea lui er  modesta, nimicu nu descoperă acea scena fortun sa. Elu convers  cu Mrs Galbraith si cu Sir Hugo, se aplecă surid ndu si c tra ea, si i adresă c te-va cuvinte.  nse nu primi nici unu respunsu.

Er  deja în diori de  i, când ei ajunsera acasa. Damele se retraseru îndata, si si Sir Hugo voiea asemenea să facea, Lordul Montalien înse avea unu propusu, ce-lu voiea s -lu comunice lui Sir Hugo Charteris.

— Timpul e f rte înaintatu si totusi te rogu pe unu momentu de unu cuv ntu, ce asiu av  cu dta între patru ochi !

Baronul îl conduse în biblioteca, aprinse luminele, se puse pe unu fotelu si se uită la orologiu.

— Cinci si jumetate  re, Montalien, si eu s m obositu. Deca nu te vei grabi, eu voiu adormi.

— Nu credu. Sc i dta, despre ce dorescu eu să-ti vorbescu ?

— De siguru despre pupil'a mea. Ai avutu vre-o c rta cu ea, pentru c  te-a ignoratu tóta n pcea ? Eu  ti spunu, c  fetit'a acést'a ce f rte cerbic sa.

— Da, Sir Hugo, si eu asiu voi să sciu dela cine a ereditu ea acea cerbicia ? Lady Charteris e fiint'a cea mai bl nda din lume ?

Baronul se sculă, observ ndu-se în fa a lui o ro ire.

— Ce are de a face numele Ladyei Charteris cu numele Miss Lisle ?

— Voiescu s   icu, c  Paulina a ereditu cerbicositatea ei dela Robert Lisle, de  rece Lady Charteris e f rte modesta si moderata.

— Cum să pricepu eu ac st'a, Mylord ?

— Voiescu s -ti spunu, că eu sciu si cunosc u împregiurările, c  Lady Charteris s u adeca : Mrs Lisle e m n'a Paulinei.

 nspaim ntatu cadu baronul i rasi în fotelu.

— Ce ce dreptu cutedi a presupune asi  ceva ?

— Cu dreptul adeverului. Paulina e fiic'a mai betr na a acelei dame, pe care lumea o crede socia dtale. Eu  icu „o crede", pentru c  ea nu a fost nici odata a dtale. Soc ul ei e Robert Lisle, si fiic'a ei legitima e Paulina, i ra fiic'a dtale —

I rasi se sculă Sir Hugo.

— Nu-ti mai permite acea cutezantia, s u te ucidu !

— Nu te alter   nsedaru, dommule. Unu omu  ntieptu nu se mânia nici odata. Noi putemu în liniste să ne  ntielegemu.

Tremur ndu de frica si de mânia, s d u i rasi Sir Hugo. Elu presupunea celu pu inu c  secretul lui e bine pastratu.

— Istoria ac st'a te surprinde, — continuă Lordul linistitu, — si totusi mie nu-mi este noua. Afirmatiunea mea nu e vre-o combinatiune ; eu s m în stare să o documentezu. Strapune-te dta cu doue- zeci de ani  nderetu, p te c  ti-vei aduce aminte de camerariul lui Gottfried Lyndilh, James Porter ?

Baronul suspina.

— Da, dta  ti aduci aminte. Pe acelu omu îl credi mortu ? Elu în adeveru e mortu ; înse înainte de ce muri, elu depuse o marturisire, care acum e în posesiunea mea. Curiosu, c  unu barbatu at tu de  ntieptu c  Gottfried Lindilh se  ncred u în unu servitoru ! Crede-me, Sir Hugo, că noi amu îndeplini însine astfel de lucruri, si nu le-amu încrede altora. Omenii din poporul de r ndu suferu adese de iritatiuni nervose, ei numescu ac st'a consciintia, si se marturisescu mai timpuriu ori mai t r iu. Prin un'a din acele  nt mpl ri, cari predomnescu vietia n stra a tuturora, veni  eu în  ra mortii lui la elu si descriei acea marturisire a lui. Asiu vr  s  sciu, ce ar d  pentru ea Robert Lisle s u socia dtale ?

— Ce voiesci dta ?

— S  me casatorescu cu Paulina.

— Si a pretinde averea Ladyei Charteris ?

— Deca voieam acea, nu veniam la dta. Eu  ti promitu din contra, c  ab ciu de tóte acele pretensiuni, si-ti voiu predă acelu documentu îndata ce vei constringe pe Paulina să se marite dupa mine.

— Să o constringu ?

— Cu vointia ei, ea nu se va marită dupa mine ; ea me urese.

— Traimu în seculu alu XIX-a, Mylord, fetele nu se pot u mai multu constringe a se marită dupa niste barbati nesuferibili.

— Olivia Lyndilh totusi a fost constrinsa a se marită dupa unu barbatu ce-lu urea. Si ce s'a  nt mplatu nainte de 16 ani, se p te repetă si acum.

— Acea a fost altu-ceva, — replică baronul, moder ndu-si mânia ; — ea a avutu motivu, si unchiul ei o t n u în singuritate positiva, p na si-a datu  nvoinrea.

(Va urm .)

Calindarul septemănei.

Dumin.	21	2	F. Triod. vam. si far. c. p. Macsim.
Luni	22	3	s. ap. Timoteiu, c. m. Anast. Pers.
Marti	23	4	s. st. m. Climent Ancir, s. m. Agat.
Mercuri	24	5	c. ma Cenia, c. p. Macedoniu.
Joi	25	6	s. p. Grigoriu Teol., c. p. Popliu.
Vineri	26	7	c. p. Cenofont, s. st. m. Anania.
Samb.	27	8	ad. relic. s. p. Ioan Rostul-de-auru.

E s p a r t e r o .

Anu înregistratu în nr. penultimu simpatî'a cu care națiunea spaniôla saluta pe sor'a ei dela Dunare si Carpati. Este o dulce mângaiere în aceste zile grele d'a vedé manifestându-se ori ce simpatîa față de noi românii; iér când aceea vine chiar din partea unei națiuni sore, dela o fiica a gînteii latine, bucurîa nôstra e si mai mare.

Este frumosu a esperiá, cum marca ideia a descendintîei comune inspira iubire reciproca în toti membrii familiei latine; este unu ce sublimu a zari, cum schinteia latinismului aprinde focul sacru al bucuriei în tóte ânimele de aceeași rassa. — si cum tóte ramurile se felicita de succesul celeialalte.

Acésta ne revóca în memoria sublimatele cuvînte ale bardului naționalu :

Latin'a gîntá are parte
D'ale pamântului comori.
Si multu voios ea le împarte
Cu celeialte-a ei surori . . .

În legatura cu acésta identitate de interese, luaru si noi notitîa de mórtea unui mare barbatu alu Spaniei. Iér astadi i publicámu portretul, la care adaugemu urmatórele schitîe biografice :

Don Baldamero Espartero, conte de Lucana, ducele Victoriei, generalu si mare omu de statu, fu nascutu la 1792. Ia satul Granatola, în provinci'a dela Mancîa. Erá fiul din urma al unui rotaru saracu, care de siguru nici n'a visatu, cá fiul lui sè ajunga asîa omu mare. Fiindu fôrte slabu si d'o sânetate siubreda, parintii lui îl destinara pentru carier'a preotîesca. Dar tocmai pe când începuse studiile, se facu invasiunea franceasa la 1808; baiatul de 16 ani parasí manastirea si intrá în „batalionul sacru“, compus din studenti.

Carier'a militara i conveniá fôrte, si fiindu perspectiva de unu resboiu lungu, aceea promitea înaintare mai grabnica. Deci densusul intrá în școl'a militara, si în etate de 23 ani, cá locotenentu, fu admisu în armat'a generalului Murillo, si la 1815 merse cu acest'a în America de sudu, spre a supune colonile resculate. De acolo se rentórse la 1824 cá locoteninte-colonelu si se casatori cu o veduva bogata si de pozițiune înalta.

Dar în politica, pe carier'a diplomatice, fu si mai norocosu. La 1832, dupa mórtea lui Ferdinand VII, luá partid'a tinerei regine Cristina, în contra lui Don Carlos, si astfel devení capul partidei Cristinei. Norocul îl agramadi cu tóte favorurile sale; elu calcá din învingere în învingere; Don Carlos fu gonitu, — iéra Espartero fu numitu generalu, grand spaniolu, si onoratu cu titlul „Ducele Victoriei.“

La 1841 parasí cu totul carier'a militara, pași pe terenul politicu, si devení barbatu de statu. Regin'a Maria Cristina, care domniá în numele fiicei sale Isabela, detronata pentru tendintîele sale absolutistice, fu

silita a fugi. Favoritul ei, Espartero, înse remase în tîera, si prin tactul seu reuși a fi numitu regentu pe lînga minoren'a Isabela. Dar numai doi ani putu sè se bucare de acésta demnitate; inimicii lui îl trêntira, si elu fu silitu a fugi în Angli'a, unde traí cinci ani.

La 1848 fu chiamatu ierasi în patria, dar numai în 1854 începù de nou sè jóce unu rolu mai mare. Atunce elu isbutí a sufocá rescól'a si fu numitu primu-ministru. Dar nu peste multu tocmai ministrul seu de resboiu, rivalul seu, puternicul O'Donnell îl trêntí, si elu se retrase în viétî'a privata.

Numai la 1868 eși ierasi în publicitate spre a spriginí revoluțiunea de atunce; dar refusá ori ce propuneri d'a primí frêncele guvernului. Apoi se retrase ierasi si nu-si mai parasí singuretatea; dar ómenii mari ai patriei sale, pâna si regin'a Isabela, regele Amadeo si Alfonso mai de multe ori au mersu la elu sè-i céra svatul.

Elu muri la 8 l. c.

I. II.

Înăugurarea Societății „Junimea“ în Cernăuți.

Cernăuți 12/24 ianuarie.

În preser'a anului nou a serbatu nou-înfiintiat'a Societate academ'ca „Junimea“ din Cernăuți înăugurarea sa. Serbarea s'a petrecutu într'unu modu fôrte îmbucuratoru, încâtu jun'a Societate si-a câștigatu din data la întrarea sa în viétîa simpatiele întregului publicu românù din tîera, precum si în parte si ale celui neromânu, încependu astfel anul nou sub auspicie fôrte favorabile.

Unu publicu fôrte numerosu, români si neromâni, professori de universitate, amplotiati înalti si alte persóne însemnate au participatu la acésta frumoșa festivitate, care erá totu-odata si serbarea anului nou. Sal'a otelului „Kronprinz“, în care s'a petrecutu serbarea, erá frumosu decorata cu stîndarde tricolore, austriace si bucovinene, cu portretele împeratului, împeratesei si principelui ereditariu si cu alte picture frumoșe, între cari n'au lipsitu nici cele naționale.

La 8 óre sér'a s'a deschisu adunarea cu unu cuvêntu festivu, rostitu de presiedintele Societății stud. filos. dl Onciul, în care cuvêntare oratorul, dupa o salutare a óspetilor, a trecut la obiectul serbării, desfasûrându apoi scopurile si menirea societătilor academice naționale, întonându mai cu séma cultur'a naționala, cá unica tînta ce si-a prefîptu si Societatea „Junimea.“ O cuvêntare fôrte bine nimerita si bine simtita, care face onóre oratorului, si care a si avutu efectul seu. Între alte cuvêntari ce s'au mai tînutu din partea studentilor sînt de însemnatu: toastul pentru M. S. împeratul, rostitu de presiedintele Societății, si toastul pentru universitate si professori, rostitu de secretariul Societății stud. filos. C. G. Porumbescu. Din partea vice-presiedintelui stud. jur. St. Cocinschi s'au bineventatu reprezentantii diferitelor societăti academice în limb'a germâna, întonându-se mai cu séma armoni'a între tóte naționalitătile si desvoltarea fia-careia în sfer'a sa, la care bineventare resp. reprezentanti au respunsu fôrte bine si nimeritu.

Cuvêntari frumoșe s'au mai tînutu din partea profesorilor de universitate Dd. dr. Vering, E. Popovici, M. Calinescu, de consilierul gubernial si locofîtorul presidiului tierii von Wazl, de consilierul de tribunal dl M. Piteiu si de profesorul I. Bumbacu, carele din urma a seceratu aplause numeroșe, vorbindu

într'unu limbagiū fôrte pitorescu si simboliecu. Unu efectu fôrte suprindietoru a avutu cuvântarea profesorului de universitate dr. Vering, carele a vorbitu latinesce cam în urmatoru modu : „Pe când âmbalam eu la șeola nu se învețiá românesce si-mi pare fôrte reu că nu ve potu vorbi în limb'a vóstra, v'oiu vorbi înse în limb'a *strabunilor vostri*, în vechi'a limba romana . . .“ si continuându mai departe în felul seu, a terminatu cu unu „Vivat, crescat, floreat Junimea!“ acompaniatu de aplause si vivat frenetice.

Dintre produciūnile musicale, cari s'au esecutatu successiv si fôrte frumosu sub conducerea lui renschori stud. filoz. C. G. Porumbescu, sânt de însemnatu : 1) Innul festivu al Societății „Junimea“, comp. de T. V. St. ; 2) Gaudeamus igitur ; 3) Cântul gintei latine ; 4) Vivat, crescat, floreat ; 5) Cântul tricolorului ; 6) Hor'a Junimei, cele trei din urma compuse si puse în musica de talentatul nostru compositoru C. G. Porumbescu. Afara de aceste s'au mai cântatu între pause (asiá numitele colloquie) diferite cântece studentice din partea celorlalti studenti ce-au participatu la festivitate.

Înainte de încheierea părții oficiale s'au cititu diferitele telegrame de felicitare sosite în aceeași sêra, între cari au fost si o felicitare din partea Societății „Andreiú Siaguna“ din Sibiu, cari telegrame au produsu multa suprindere si bucuria. Cu o disertatiune de anul nou, tînuta de stud. filoz. C. G. Porumbescu, dupa care s'a cântatu Hor'a Junimei, s'au încheiatu partea oficiala si s'au trecut la partea neoficiala, la asiá numitul „berechetu.“

La partea neoficiala a produsu multa ilaritate unu chrisovu al Societății, scrisu într'o limba betrânésca cu litere vechie cirilice, prin care chrisovu se dá membrilor o „pravila“ pentru berechete. Unu efectu înca mai ilaru au avutu citirea gazetelor umoristice „Bondariul“ si „Curcanul“, precum si cântarea mai multor cântece studentice de totu nóue.

Cá se spunu cu puține cuvinte, membrii Societății Junimea au sciutu a împreună fôrte bine seriozitatea serbării lor cu ilaritate, si acêsta a datu serbării acesteia unu caracteru fôrte placutu si animatu. Tocmai în spre deminêti'a anului nou s'a redicatu serbarea, si toti, óspeti si membri, erau încântati de rezultatul atâtu de favorabilu alu primei adunări sociale, redicându-se tiner'a Societate d'ântâia-si data la prestigiul ce-l merita si începându unu anu nou sub auspicie fôrte favorabile.

Urâmu Societății „Junimea“ successu bunu pe calea ce-a pornit'o ; iêra membrilor sei li voiu revocá în memoria cuvintele presiedintelui Societății, carele în spre finea cuvântării sale, adresându-se către membri, a đisu cam astfel : „Nu uitati, fratilor academici, că noi sântemu speranti'a betrânilor nostri, noi sântemu o parte din viitorul României, despre care este scrisu în ceru că va fi mare. Nu uitati, că avemu o sacra datorintia de împlinitu ; ea este realizarea speranțiilor, cari au pusu tîer'a si națiunea în noi, căci junimea este speranti'a si viitorul națiunilor.“

Dara ! Junimea este speranti'a si viitorul. Fia cá si Societatea Junimea se realizeze aceste speranti'e, căci ea are menirea a fi viitoru si speranti'a Românis-mului din patri'a lui Stefan celu Mare !

La lucru dar „Junime“ cu puteri unite, conform devisei tale :

Uniti se fimu în cugete,
Uniti în Dumnedieú !“

Unu concertu datu de plugari.

Costeial mare 12/24 jan.

Rare mominte mai placute avui în viêtri'a mea decâtu cele petrecute la 7/19 l. e. sér'a în acêsta comuna din vecinetatea Lugosiului.

În acêsta sêra avui o nóua ocaziune se vedu, ce talentu zace în poporul nostru, cătu de capabilu este acesta de cultura, de cumva are niste conducatori atâtu de bravi cá cei de aice.

Am asistatu, frumóse cetitóre, la unu concertu. Dar concertul acesta n'a fost datu de niste artisti renumiti pe parchetul cutarei sale lucie, — ci numai de niste locuitori dela sate, de o trupa de plugari români.

Si totusi în puține concerte ânim'a mea a ramasu mai multu încântata, emoționata si entusiasmata chiar, decâtu eșindu din acesta.

Vediéndu efectul produsu, cu óresi-care mândria priviam în gîuru de mine, la neromâni cari venisera si ei se assiste, căci au vedintu si densii ce póte poporul românu !

Abiá trecú jumetate de anu de când s'a înființiatu aice unu coru vocalu de plugari, si iêta acesta ne si surprinse cu unu resultatu frumosu al înaintării sale. A datu unu concertu, la care s'a adunatu unu publicu numerosu.

Concertul se începú cu „Deștepta-te, Române!“ care fu cântatu cu atâta precisiune, în cătu corul numai decâtu își eluptá admiratiunea publicului, care se manifestá prin unu adeveratu viforu de aplause.

Apoi se esecutara alte piese : Privirea. Tatarul, Dulce-i viêtri'a. Arcasiul lui Stefan Voda, Paz'a Dunării, Junimea Parisiana, si în fine Marsiul armatei române în 1877.

Tóte aceste fure cântate cu aceeași desteritate, si acoperite iêrasi cu aplause frenetice. Unele din ele, la dorint'i'a publicului, se si repetara.

Si aice trebuie se aducu tributul recunoscintiei mele dlui Lucianu Siépetianu, teologu absolutu, carele a instruitu acestu choru cu unu zelu neobositu si într'unu timpu atâtu de scurtu, si carele a dirigiatu si cu acêsta ocaziune cântările. Manifestarea îndestulirii generale putea fi pentru dsa recompensa cea mai prețioasa, de cumva adeca zelul seu ar aspirá si la alta recompensa afara de îndestulirea consciintiei sale de românu si de a-si fi facutu cá atare datorit'a de fiú bravu al națiunii.

Asemenea trebuie se multiamescu în publicitate dlui notaru comunalu Ioanu Voda si judelui Dimitrie Voicescu, cari — cá niste adeverati conducatori ai poporului — si-au datu tóta silint'i'a pentru înființierea acestui choru. În sér'a acêst'a s'au pututu bucurá de rezultatele ostenelelor lor.

Si acuma se trecemu la partea cealalta a concertului ! Nu numai s'a cântatu, dar s'a si declamatu. Badea Dimitrie Neagoe a declamatu poes'ia : „Mosiu Martinu“ de repausatul I. Grozescu. Declamatoru a luptatu si la Königgrätz, prin urmare nu a capetatú „friguri de lampe“, vediéndu înainte sa unu publicu atâtu de mare ; ci a declamatu cu curagiú, si — se adaugemu — bine. Cu ce placere l'amu aplaudatu toti !

A dóu'a declamatiune fu : „Penesiu Curcanul“, cu care Ioanu Stojeanescu a stêrnitu complacerea cea mai mare. Ací efectul a ajunsu la culme.

Dupa concertu urmá balu, ba — ci numai dantiu, care înse a fost mai interesantu decâtu multe baluri.

G. T.

Cronic'a lumei.

Diet'a n'a început încă să se desbata budgetul anului curentu. În ședințele din urma s'a primitu unu tratatu de vama cu Frânci'a. Unu incidentu mai interesantu a fost casul de încorectitate electorala din cercul Diosd în Selagu, unde la terminul alegerii nu s'a prezentatu șeful de partid și nu s'a pututu ține alegerea; stâng'a estrema a propusu o ancheta, dar nu s'a primitu.

Di Balaceanu are să sosască zilele aceste din Viena la Budapesta spre a se înțelegé definitiv în privința legaturii căilor ferate. „B. C.” scrie, că divergențele nu mai sânt atât de mari.

Comisiune în contra ciumei. La Viena s'a întrunitu în 24 l. c. o comisiune, compusa din delegatii Germaniei și ai Austro-Ungariei. S'a hotaritu trimiterea mai multor medici în ținuturile infectate; cerea de raporturi regulate dela ambasadorii din Rusi'a a națiunilor interesate; oprirea importățiunii; obligațiunea împusa caletorilor venindu din Rusi'a d'a probă cu acte autentice că nu s'au dusu în districtele infectate; mesuri spre a se supune la fumigațiuni efectele provenite din acele districte; marginirea eventuala a comerțului cu Rusi'a la unele stațiuni; desinfectarea vagonelor și a stațiunilor drumurilor de feru; în sfârșitu, în cazul când flagelul s'ar apropiá, stabilirea unui cordonu sanitaru.

Trupele române au ocupatu deja granit'a dintre Dobrogea și Bulgaria, pe linia însemnata de comisiunea europeana, ier nu dupa pretențiunile Bulgarilor, cari cereau că Românii să se dea înapoi cu 10 chilometri.

Savfet pasia, noul ambasadoru al Turciei la Paris, a trecut prin București, Budapesta și Viena, la Paris. La București elu a fost primitu în audientia de către Domnitorul; totu în acea zi Domnul a întrunitu la prânziu pe Savfet pasia cu suit'a sa, și cu acesta ocaziune a fost prezentatu și Dómnei.

Hagi Loja zace și acuma bolnavu în spitalul campestru nr. 3 din Seraievo. Unu medicu, care l'a vizitatu de curându și care i-a legatu piciorul, scrie că încă nu se pôte spune hotaritu, nici deca va cadé victima ranei, nici deca va puté fi vindecatu. Elu se opune cu încapăținare amputării.

Bismarck, pe lângă proiectul de disciplina parlamentara ce a propusu consiliului federalu, are de gându să-i mai presinte și unu altu proiectu în puterea caruia scrisorile ce aru sosi în imperiul germanu să póta fi desfăcute la fruntarii și citite.

Di C. A. Rosetti a plecatu din Paris la Roma în ziua de 23 l. c.

Grecii s'au superatu pe Români, pentru că acestia au tramisu niste învetiatori români în Macedoni'a. „Le messenger d'Athènes” scrie în necasul seu, că cutiovlachii nici nu descindu din Romani, ci din coloniile militare ce stabilisera Romanii în câteva puncte ale Macedoniei, și că acesti cutiovlachi, chiar și deca nu sânt cu deseversire elenisati, sânt devotati naționalității elenice; cele câteva mii de cutio-vlachi, cari sânt în acesta provincia, dice numitul diuaru, s'au asimilatu cu elenii, a căror limba o vorbescu seu celu puțin o înțelegu.

Di Plagino a plecatu în misiune extraordinara la Madrid pentru d'a modificá declarațiunea de independenția a României și pentru d'a conferi regelui Alfonso ordinul „Steii României.”

Denarul St. Peiru nu mai curge în așa mare abundanția în Vaticanu, și acesta se atribuie impresiu-

nii ce a facutu procesul Lambertini-Antonelli. Efectul moralu, ce au produsu desbaterile acestui procesu scandalosu, aru fi recitu multu simțimentul religiosu.

Di Fournier, ambasadorul Frânciei, a fost primitu în audientia de către Sultanul, și nu i-a ascunsu că e încungiuratu de funcționari neonesti și că trebuie să încredințeze unor Europeni administrarea financielor Turciei, deca voiesce să dobândească concursul financiaru alu Europei.

Regele Spaniei va avé, la 7 fauru, la Elvas, o întrevedere cu regele Portugaliei. Ministrii afacerilor straine și lucrărilor publice, cum și șeful de consiliu dl Canovas del Castillo, vor însotí pe Alfonso XII; ier regele Portugaliei va fi asemenea însotitu de aceiași demnitari ai Portugaliei. La Elvas se facu pregătiri mari.

Românii vecsati în Basarabia. Diarele din orașele limitrofe cu Basarabia se plângu și ceru cu insistenția că guvernul român să trimetia consuli cari să protéga pe Românii din Basarabia de vecsățiunile împiegatilor administrațiunii subalterne, mai cu séma, adauga ele, că cu ocaziunea noului recensământu rusu se vor considerá ca supusii rusi totu acei români cari n'au cui să se adreseze, la cine se cêra ajutoru. Numai în Reni sânt peste trei mii de supusi români cari se vor perde deca guvernul nu va trimete consuli românesci, înainte de a fi înscriși pe listele de recrutare.

Din Madrid se anunția, că guvernul ar fi adoptatu nesece mesuri extraordinare în contra unor personaje politice. S'au facutu și perchisițiuni. Regele Alfonso XII nu va merge la Sevilla.

Unu bietu locuitoru din Ismail n'a voitu a primi la cuartiru soldati rasi, aretându pasaportul de supusu român. Ce se întâmplá înse? A fost de ajunsu acesta, pentru că nefericitul locuitoru să fía trântitu, pentru trei zile, în întunericul arestului; și autoritățile rusesci amenințara, că ele nu ținu séma de pasporțele române.

Din Basarabia se scriu „Rom. Lib.” aceste: „O tristétia mormentală a cuprinsu pe toti locuitorii basarabeni, de când au intratu sub stapânirea rusésca. Afacerile sânt în stagnațiune, libertatea încatusiata, cărțile și diarele, cu deosebire cele românesci, sânt oprite de a trece fruntarii'a. Basarabeni credu că se afla într'o cetate asediata. Acum au înțelesu pâna și cei mai fanatici rusi și rusofili, cătu pretiuesce blândul, umanul și civilisatorul regimu român!”

Episcopul grecu din Adrianopole telegraféza, că la 1 jan. st. v., Bulgarii au sfaramatu portile bisericiei, și au ținutu slujba în limb'a bulgarésca. Patriarhul grecu a adresatu energice protestări, prin intermediarul autorităților turcesci, către ambasada rusésca.

Mac Mahon a dimisionatu! Alegerile din urma din Frânci'a întarindu cu deseversire majoritatea republicana, acest'a pretinse dela Mac Mahon delaturarea conducătorilor monarchisti ai armatei; Mac Mahon neputându să faca acest'a, la 30 jan. si-a datu demisiune ca șeful de partid al republicii franceze. În urmarea acesteia congresul s'a întrunitu numai decatu; din 713 îndreptățiți la alegere s'au înfașiatiu 630, și s'a alesu Grévy cu 563 voturi, Chanzy a capetatu 99 voturi, bilete albe 43. Dupa aceste Grévy fu proclamatu, între aplause frenetice, șeful de partid al republicii franceze. Senatul și camera luara actu. Mac Mahon se va retrage în viața privata. Se dice, că șeful de partid al republicii va fi Gambetta.

Literatura si arti

Unu tablou românesc. Amu împartașitu si noi, că primar'ă din Iasi a încheiatu cu Lachmann unu contractu pentru a se face de cătra pictorul vienesu Schönberg unu tablou istoricu, care sê represinte asal-tul din diu'ă de 27 augustu asupra Grivitiței. Acuma „Zimbrul“ scrie, că guvernul n'a aprobatu contractul, sub prețestu că tabloul trebuie sê fia executatu de unu pictor român. În urmarea acesteia s'a deschisu din inițiativa privata o subscriere, si s'au si adunatu 2000 franci, cari s'au datu că anticipațiune pictorului din Viena. În carnavalul curgatoru se va dá si unu balu, si vinitul acestuia se va întrebuintă la plat'a restului pentru numitul tablou naționalu.

„**La lyre roumaine.**“ Sub titlul acesta a începutu sê publice dl Mauritiu Chen la Paris, doue-spre-diece melodii române, scrise pe poesile dlui Vasile Alecsandri. Brosiur'a prima contine „Dorul de caleto-ria.“ Prețiu 3 fr.

Rossi a sositu în Români'a, mai întâiu a datu câteva represiunți la Craiova, acuma se afla la Iasi si de acolo va merge la Bucuresci.

Nr. 1 al „Siedietórei“, care în anul acesta a începutu sê iésa de doue ori pe luna, cuprinde urmató-rele materie : Portretul principelui Carol ; Copil'a din Têrnave balada populara ; Vacile, datine si credinție populare de S. Fl. Marianu ; Ce e nou în tiéra si lume ; Hodoroscu si Troscu ; Calindaru pe jumetate de luna. Prețiu „Siedietórei“ pe anul întregu e numai 1 fl. 70 cr.

Carti nóue : „**Partid'a militara** față de partidele politice din tiéra“, de unu oficiu superioru român. Bucuresci. — „**Limb'a românésca**“, manualu pentru școlele populare române, de Ioanu Tuducescu învetiatoru în Lipova, pr. 20 cr. — „**Proiectu** de remanierea constituțiunii române si deslegarea cestiunii israelite, împreuna cu modul de administrare a Dobrogei“, Bucuresci. — „**Revisuirea Constituțiunii**“ este titlul unei brosiuri de 30 pagine, scrisa si data la lumina la Bucuresci de dl Cost. N. Brailoiu, fostu ministru, fostu senatoru si fostu presedinte al Adunării deputatilor. — „**Dobroga**“, de N. B. Locusteanu, Bucuresci.

Societati si institute.

Din Sibiu ni se scrie, că prim'a producțiune a Societății române de cântu de acolo se va tîne la 9 febr. Se crede, că în febr. se va arangia si o petrecere cu jocu în folosul reuniunii.

Ateneul Român din Bucuresci, de si târđiu, dar în fine totusi si-a redeschisu conferințele. Primul conferențiaru a fost dl D. P. Viorénu, la 17/29 l. c. Apoi vor urmá dnii : dr. Felix, N. Ionescu, G. Marianu, dr. Petrini, V. A. Urechia, St. C. Mihailescu, Disescu, G. Sion, P. S. Aurelianu, D. Lauriaru, A. Vericénu, D. I. Ghica, Mandrea, G. D. Teodorescu, C. A. Arion, A. Odobescu, D. Olanescu, C. Stanescu, M. Balsiu si C. Esarcu.

La Bucuresci „Societatea studentilor în medicina“ în duminéc'a trecuta a serbatu a patr'a aniversaria dela înfiintarea sa. Totu în acea di „Societatea româna de arme, gimnastica si dare la semnu“, a tînutu adunarea sa generala.

Ce e nou ?

Principele de coróna Rudolf, care s'a rentorsu din Drezda, nu se va fidantiá cu principess'a Matilda de Saxoni'a. Cu tóte aceste dênsul are sê fia în cu-

rêndu mire, mirés'a lui — precum scriu diuarele — va fi archiduces'a Antoinette de Saxoni'a, fiic'a marelui duce Ferdinand IV de Toscana, din prim'a casatoria a acestuia cu Ana Maria, care a fost fiic'a repausatului rege Ioanu de Saxoni'a. Archiduces'a Antoinette s'a nascutu în Florenti'a la 10 jan. 1858, deci acuma e de 21 ani. Marele duce de Toscana, precum se scie, si-a perdutu tronul la 22 martie 1860, când marele ducatu al seu s'a întrunitu cu regatul Sardini'a.

Statu'a lui Stefan cel mare. Comitetul centralu numitu pentru stringerea banilor necesarii la ridicarea statuei ecuestre de bronzu a lui Stefan cel Mare, pe una din pietele Iasiului, dice „Steu'a României“, a numitu o comisiune sub presedinti'a poetului Alecsandri, pentru a începe lucrările pregatitoare. Comisiunea a chiamatu pe pictorii Verussi si Panaiténu că sê se pronuncie în ce orasie al Europei trebuie comandata statu'a Marelui Domnu. În urm'a motivelor espuse de dl Verussi, s'a alesu Parisul si s'a decisu că statu'a sê represinte pe Stefan cel Mare, nu în momentul unei acțiuni eroice, ci liniștitu, maretiu, seninu. Punéndu-se în relațiuni cu statuarii cei mai mari din Paris, acestia au respunsu, că sînt gata a escutá statu'a în marimea celei a lui Enricu IV din Paris, pe prețiu de 125—150 mii franci. Comisiunea a însarcinatu apoi pe dl Verussi a da tóte înformațiunile asupra caracterului fisicu si psihologicu al lui Stefan cel Mare, asupra armurei, costumului si calului, asupra tuturor cestiunilor ce statuarii francesi i vor cere. Pentru că sê nu se strecóre erori în aceste înformațiuni, comisiunea, dupa cererea dlui Verussi, a hotaritu a se rugá dnii N. Ionescu, A. Lambrior, A. Xenopolu si P. Rașcanu pentru Iasi si dnii Hașdeu, Odobescu, D. Sturdza si T. Aman pentru Bucuresci, că sê-si dea parerile dlor asupra lucrărilor dlui Verussi.

Memori'a Ecatarinei Mocioni s'a serbatu în sâmbet'a trecuta în Budapesta cu solenitate deplina. Ântâiu s'a tînutu unu parastasu, la care a asistatu tóta coloni'a româna d'aice, precum si alti numerosi stimatori ai ilustrei repausate. Apoi publicul românescu s'a întrunitu într'unu localu al „Otelului Naționalu“, unde stipendistii familiei Mocioniane tînura o conferința literaria, escutându program'a publicata si de noi.

Al doile balu de curte în Vien'a s'a tînutu la 25 jan. Curtea s'a înfașiatu la 8 óre, regele a condusu de bratiu pe regin'a, care avea o rochia de atlas albu cu brodarii de auru, unu colier de smaragde si diadema de brillante, cu unu brâu de auru. Dupa cotillon, la 11 óre, s'a începutu supeul, la care au luat parte 600 de persóne. La 12 óre balul s'a încheiatu.

Balul român din Viena, arangiatu de societatea „Român'a Juna“, se va tîne la 15 febr. în „Grand Hôtel“ sub patronatul dómnelor Angelina de Balaceanu, Matilda Dumba n. Germani, Maria de Filișianu, Teresa Eduardu Kanitz, Celestina de Oppolzer n. Mautner-Markhof si Aurelia Trapsia-Kron.

Casin'a româna din Beiusiu va dá la 15 febr. st. n. balu în sal'a ospetariei opidane, în favorul bibliotecii sale.

Denumire la ministeru. Dl Iuliu cav. de Pușcariu, juristu absolutu, a fost numitu practicantulu de conceptu la ministeriul de culte.

Balul junimei române din Arad, precum sîntemu informati, promite a fi una dintre cele mai splendide si mai bine cercetate petreceri din carnaval. Familii române din parti îndepartate, pe unde a strabatutu renumele acestui balu, facu preparațiuni d'a luá

parte la acésta petrecere națională. Comitetul arangia-torilor compus din cei mai distinsi tineri nu crută nici ostenéla nici spese, pentru că în rezultatele sale balul din anul acesta sè nu remâna înderetrul celui din anul trecut. Balul român din Aradu „balu de șapte varmeghii” va rămâne și în anul acesta memorabilu pentru participantii de ambele sece. O privire peste registrul numelor arangiatorilor ne absolvé de ori ce reclamu : Iosifu Bottó adv., presiedinte ; Aurelu Belésiu ingineriu, Petru Suciú ingineriu, I. Cornea ingineriu, dr. L. Petroviciú professoru, cassariu, Atanasiu Tuducescu notariul episcopiei fondurilor dieces., Aurelu Suciú cand. de avocat, Talosiu oficiantu de dare si Pandoviciú cand. de preotu. Balul se va tine în 1/13 fauru.

Franciscu Schuselka, renumitul publicistu austriacu si redactorul revistei politice „Reforma”, a fost lovit de vântu în diu'a de 7/19 jan. si starea sa inspira serióse îngrijiri. Schuselka e unu omu cam în vârsta, căci e nasentu la anul 1811.

Ducele si duces'a de Mecklenburg-Schwerin au sosit în diu'a de 17 l. c. la Petersburg, spre a asistá la cunun'ia fiului lor cu fic'a marelui duce Mihailu. Ei au fost primiti la gara de împeratul Alesandru si de marii duci.

O preâmbulare în giurul Engliterei. Renumitul pedestru Weston a început sâmbat'a trecuta caletori'a sa pedestra împregiurul Engliterei. Elu are sè face acésta cale în 1000 de césuri (afara de Dumineci). Dupa chart'a statului maioru acésta distanția e de 2019 mile, care, dupa remasagu, trebuiescu percurse în 1000 de óre. În caletori'a sa, Weston va tine conferintie în 50 de orasie ; déca își va ajunge tint'a, apoi va fi trecut prin 31 de comitate si 190 de orasie.

Unu incidentu nenorocitu. Ieri, scrie „Rom. L.”, asistaramu la o scena sfasiétóre. Pe când se întorcea dela înmormântarea defunctului colonel Arion, unu sergentu de artileria, alunecându-i calul în dreptul hanului Golescu, a cadíutu împreuna cu calul. N'apucase sè iésa de sub calu nefericitul sergentu, când calul sarindu de odata, o luá la fuga spariatu, tîrîndu victima, care remasese cu unu picioru în scar'a șielei. Când se putú prinde calul, dupa ce fugise o bucata buna de locu, spectacolul ce se presintá celor cari sarisera în ajutoru, erá îngrozitoru. Sergentul erá mai mortu ; loviturile si sdrobiturile ce suferise la capu faceau a nu i se mai cunósce figur'a din sânge. Elu fu transportatu la spitalu, dupa ce fu desmortítu putínu într'o pravalia din apropiare.

Mórte poetica. Erá în strad'a Dorobantilor la Bucuresci — dice „L.Orient” — o tinera féta, care avea ciudatul obicei de a mânca tóta diu'a hârtia de țigara. Acésta mania i-a fost fatala ieri, si acésta în împregiurările cele mai estraordinare. Dsiór'a K . . . avea unu alesu alu inimei. Nimica de miratu, căci erá fôrte frumósă. Amantul avú mai țilele trecute ciudat'a idea de a-i oferí câte-va carticele de hârtia, pe acáror foitice scrisese cu cernéla verde, — colórea speranței ! — câte-va maxime alese, prin cari își versá focul ce-i ardea inim'a. Dsiór'a K . . . îmbucá, se întielege, cu mare pofta acele apropouri galante. Dar vai ! cernéla cu care ele erau scrise erá colorata cu ajutorul sulfatului de cupru, si nesocotit'a féta . . . a muritu ieri înveninata ! . . .

Sciri merunte din tiéra. **DI FR. H. Longinu** a deschisu cancelaria advocatuala în Deva

strad'a margelei nr. 115. — **Fabric'a** magiara-elvetiana de soda si de chemicalie dela Bocico în Maramuresiu, care a consumatu unu capitalu de 700,000 fl., s'a vëndutu la a dóu'a licitațiune cu 110,200 fl.

Din Români'a. În Dobrogea nici acuma nu s'a pututu înca restabilí comunicațiunea, căci viscolul totu duréza. — **DI Papasoglu** a datu din vëndiarea tablourilor sale pentru raniti sum'a de 1100 lei, iér pentru orfanii soldatilor caduti sum'a de 2800 lei. — **Comunicațiunea** întreupta pe unele căi ferate s'a deschisu iérasii.

Din strainetate. În Japonia libertatea face progressu mare ; guvernul a iertatu vëndiarea fotografiei împeratului si împeratesei, ceea ce pân'acuma erá opritu. — **Totu acolo** s'a mai permis si fabricarea unui felu de peptare lungi, precum si batiste de hârtia, în fabric'a guvernului. — **Regin'a Victori'a** va caletori în Germani'a în lun'a lui aprile. — **Sultanol** e bolnavu.

Suvenirea mortilor.

Dimitrie Jarcu, vechiu professoru si autorul unui opu bibliograficu, a repausatu la Bucuresci în 13/25 l. c. în etate de 61 ani. Dênsul lasá în urma-i o familia numerosa. Serviciul funebrealu s'a facutu la 15/27.

Ghicitura triumhiulara.

— De Dimitrie Prunesiu. —

Cuvêntul întregu aréta numele unui generalu român, care în resboiul espiratu a jucatu unu rolu însemnatu.

Déca stergemu liter'a ultima, ne rămâne numele unui riu al Banatului în partea ostica.

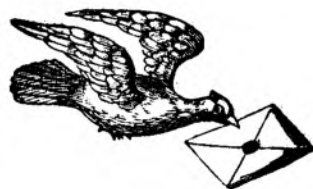
Stergêndu mai o litera, ne rămâne unu verbu care aréta o lucrare, ce este tuturor ómenilor necesara.

Déca stergemu înca o litera, capetâmu iér unu verbu carele aréta o cerere.

Stergêndu înca o litera, ne rămâne unu pronume întrebatoru.

În fine déca stergemu înca o litera, rămânemu cu liter'a ultima, si care ocupa al treilea locu în alfabetu.

Post'a Redactiunii.

Adio. Nu se póte. **Potcova.** Firesce, numai sè se calculeze mai multu, căci aice nu se póte vinde cu cursul de acolo.

Drei E. L. în Timișóra. Primimu propunerea.

Brasiovu. Nu întielegemu pentru ce sè publicâmu interpelațiunea, pe când pe cale privata ve puteti capetá deslucierea ceruta.

Din caus'a regulării espedițiunii, fói'a noastră n'a pututu sè apara în joi'a trecuta. Numerul acela înse se va supliní în septemân'a viitóre, alaturându-se la celu din joi'a urmatóre, care astfel va contine o cola întréga.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.